

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **V. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 00 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 26. 4. 2012, č.j. MPSV-UM/2976/12/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 26. 4. 2012, č.j. MPSV-UM/2976/12/9S-JMK **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 4. 2012, č.j. MPSV-UM/2976/12/9S-JMK, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru sociální péče (dále jen „Magistrát“), č.j. 109487/2011/BBA, ze dne 11. 5. 2011, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Magistrátu ze dne 11. 5. 2011, č.j. 109487/2011/BBA nebyl žalobkyni přiznán příspěvek na péči, neboť žalobkyni nelze považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti posuzovaných podle § 9 citovaného zákona.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

Žalobkyně v žalobě doručené Městskému soudu v Praze dne 8. 6. 2012, postoupené usnesením tohoto soudu ze dne 21. 8. 2012, č.j. 4 Ad 31/2012-29 Krajskému soudu v Brně, namítla nesprávnost rozhodnutí žalovaného s požadavkem na nové posouzení stupně závislosti. Uvedla, že bez pomoci dcery nevládá i některé další zkoumané úkony, které byly posouzeny jako zvládnuté. Jedná se zvláště o tělesnou hygienu, kdy není schopna se bez pomoci dcery umýt či vykoupat. Nevládá dále obouvání bot a oblékání. Její orientace je silně narušena, bez doprovodu se často zatoulá, není schopna se vrátit zpět do místa bydliště ani na místo, kam jela. Při výkonu fyziologické potřeby je z důvodu špatné pohyblivosti a křečí velmi omezena, posazování a zvedání se z WC mísy není schopna provést bez asistence jiné fyzické osoby. Závěr lékařů, že nemá nárok na stupeň závislosti v I. stupni nebyl podložen podrobným zkoumáním jejího zdravotního stavu. Nevládá úkony péče o vlastní osobu, které jsou zařazeny podle zákona č. 108/2006 Sb. ve znění účinném do dne 31. 12. 2011 pod písm. a), d), e), f), h), m), o), q) a úkony soběstačnosti zařazeny pod písm. a), b), q), r). Nebylo rovněž ani přihlédnuto k tomu, že její zdravotní stav se v roce 2011 zhoršil. Dochází dále ke snížené hybnosti končetin, k omezení jejich pohyblivosti v takovém stupni, že není schopna bez pomoci sama zvednout, chodit, nastoupit do MHD či autobusu ani z nich bez pomoci vystoupit. Navrhla proto, aby přezkoumávané rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 10. 7. 2012 vycházel z odůvodnění napadeného rozhodnutí, které téměř v plném rozsahu bylo v tomto písemném vyjádření citováno. Rozhodl na základě žádosti o příspěvek na péči podané dne 17. 1. 2011 a novém posouzení zdravotního stavu PK MPSV ČR v Brně ze dne 7. 10. 2011, 16. 12. 2011, 29. 2. 2012 a dne 20. 4. 2012. Podle názoru žalovaného zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely stanovení posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu, nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr sice, že podle § 8 zákona o sociálních službách nejde o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Vzhledem k tomu, že odvolací řízení nebylo dokončeno do dne 31. 12. 2011, bylo podle zákona č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon o sociálních službách, zákon č. 117/1995 Sb.

o státní sociální podpoře ve znění pozdějších předpisů a další související zákony, ode dne 1. 1. 2012, příslušné k rozhodnutí ve věci ministerstvo. Žalovaný navrhl pro nedůvodnost zamítnutí žaloby.

IV.

Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu:

Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 17. 1. 2011 podala žalobkyně návrh na přiznání příspěvku na péči. Dne 13. 2. 2011 bylo provedeno sociální šetření pracovníci Magistrátu, při kterém byla zjišťována schopnost samostatného života žalobkyně z hlediska péče o vlastní osobu a soběstačnost. Následně na základě žádosti odboru sociální péče Magistrátu bylo provedeno posouzení stupně závislosti Městskou správou sociálního zabezpečení Brno, dne 27. 4. 2011, byl vypracován posudek o zdravotním stavu posuzované pro účely příspěvku na péči s výsledkem, že jde o osobu, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při šesti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Z hlediska hodnocení úkonů péče o vlastní osobu potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při chůzi po schodech nahoru a dolů, z hlediska soběstačnosti potřebuje pomoc při obstarávání osobních záležitostí, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), při běžném úklidu v domácnosti, při udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady a další jednoduché úkony spojené s chodem a udržování domácnosti. V posudkovém závěru posudkového lékaře bylo konstatováno, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky pro účely posudkového závěru byly zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr. Z posudkově medicínského hlediska není při zjištěném zdravotním stavu důvod hodnotit další úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti jako nezvládané.

Správní orgán I. stupně posléze vydal rozhodnutí dne 11. 5. 2011 v návaznosti na výsledek posouzení stupně závislosti, kterým nepřiznal příspěvek na péči.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, nesouhlasila s posouzením jejího zdravotního stavu a zároveň doložila nové lékařské zprávy.

V rámci odvolacího řízení byl na žádost žalovaného vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně (dále jen „PK MPSV“) dne 7. 10. 2011, dle něhož žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládne nebo zvládne s pomocí či dohledem dva úkony soběstačnosti, které jsou uvedeny v příloze k citovanému posudku. Z připojené přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. ve znění vyhlášky č. 162/2010 Sb. vyplývá, že při posuzování soběstačnosti pro účely stanovení stupně závislosti nezvládá zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku a běžný úklid v domácnosti. Při posuzování péče o vlastní osobu byla schopna zvládat všechny úkony. Žalobkyně doložila další tři nové lékařské zprávy, proto byl vyžádán doplňující posudek PK MPSV ČR v Brně dne 16. 12. 2011. Žalobkyně byla přítomna jednání, při kterém byla i vyšetřena. Bylo konstatováno, že v popředí jejích obtíží jsou chronické polyetážové vertebrogenní algie při chronických degenerativních změnách a nález Scheumannových změn na Th páteři. Je možná kořenová iritace do pravé dolní

končetiny. Není přítomna motorická paretická symptomatologie. Na dolních končetinách jsou přítomné chronické projevy žilní insuficience. Posudková komise po opakovaném prostudování podkladové dokumentace a na podkladě fyzického vyšetření posuzované během jednání dospěla znovu k závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje pomoc při dvou úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, úkony však nebyly specifikovány.

S ohledem na změnu právní úpravy /čl. IV odst. 1 zákona č. 366/2011 v řízení o příspěvku na péči zahájeném a pravomocně neskončeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se provede posouzení stupně závislosti za období do 31. 11. 2011 podle zákona č. 108/2006 Sb. ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podle zákona č. 108/2006 Sb. ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona/ proto PK MPSV ČR v Brně zpracovala doplňující posudek dne 29. 2. 2012, vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, pro období do 31. 12. 2011, neshledala však důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 7. 10. 2011 a ze dne 16. 12. 2011. Uvedla, že ode dne 1. 1. 2012 posuzovaná není schopna zvládat dvě základní životní potřeby, sice osobní aktivity a péči o domácnosti. Poté vyslovila posudkový závěr, že nejsou shledány důvody k tomu, aby byla považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb.

Žalobkyně využila svého práva ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. v platném znění, doložila písemné vyjádření a opravenou tabulku hodnocení závislosti. Byl znovu vyžádán další doplňující posudek PK MPSV ČR v Brně, který byl zpracován dne 20. 4. 2012. Žalobkyně jednání nebyla přítomna. Posudková komise vycházela z dopisu žalobkyně ze dne 3. 4. 2012, v němž nesouhlasí s posudkovým závěrem ze dne 29. 2. 2012, uvedla skutečnosti, o kterých se domnívá, že nebyly při posuzování jejího zdravotního stavu zhodnoceny. Po konzultaci s ošetřující lékařkou doložila i opravenou tabulku hodnocení závislosti. Dle citované opravené tabulky hodnocení závislosti by nebyla schopna zvládnout devět z deseti základních životních potřeb, toto hodnocení však dle názoru PK MPSV ČR nevychází z objektivně zjištěného zdravotního stavu doloženého ve zdravotní dokumentaci, kterou měla posudková komise k dispozici. Učiněný závěr zněl, že doložené skutečnosti nepřinášejí nové posudkově významné skutečnosti, nepopisují žádnou novou těžkou poruchu, která by mohla být podkladem pro změnu již přijatého posudkového závěru, a to ani k datu svého jednání. Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 4. 2012, č.j. MPSV-UM/2976/12/9S-JMK bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno.

V.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, 70 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podle článku IV. odst. 1 zákona č. 366/2011, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony řízení o příspěvku na péči zahájená a pravomocně neskončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle předpisů účinných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“), stanoví část druhá, Hlava I ustanovení § 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Podle § 7 odst. 1 citovaného zákona se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob.

Podle § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.

Úvodem soud konstatuje, že v průběhu odvolacího řízení došlo ke změně právní úpravy, v jejímž důsledku z důvodu, že odvolací řízení nebylo do 31. 12. 2011 dokončeno podle ust. § 28 odst. 1 zákona o sociálních službách, ve znění zákona č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi ve znění pozdějších předpisů, zákon o sociálních službách, zákon č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony, je od 1. 1. 2012 příslušné k rozhodnutí Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Pokud se týká žalobní námitky týkající se nesprávnosti rozhodnutí spočívající v nepřesném posouzení stupně závislosti vzhledem k omezení žalobkyně z důvodu zdravotních potíží, v důsledku kterých potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti v rozsahu jak blíže uvedeno v obsahu žaloby, soud vycházel ze skutkových zjištění uvedených v obsahu správního spisu. V souladu s ust. § 25 zákona o sociálních službách ve znění účinném ke dni rozhodování správního orgánu I. stupně posuzoval stupeň závislosti osoby pro účel příspěvku na péči na základě žádosti správního orgánu příslušný orgán okresní správy sociálního zabezpečení (MSSZ Brno-město). Stupeň závislosti osoby pro účely odvolacího řízení podle ust. § 28 odst. 2 zákona o sociálních službách ve spojení s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů posuzovala PK MPSV. Pokud jde o náležitosti posudku, tyto vyplývají zejména ze základních zásad správního řízení. Podle ust. § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími zásadami správního řízení. Správní orgán musí mj. dbát o to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu a aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikly nedůvodné rozdíly. Posudkový závěr musí proto vycházet z dostatečně zjištěného skutkového stavu a musí být přesvědčivým způsobem odůvodněn.

Ve smyslu ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách je PK MPSV při posuzování stupně závislosti povinna vycházet ze zdravotního stavu osoby, doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popř. z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek, který je svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházela, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou natolik nedostatečně odůvodněné, že zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Soud předně konstatuje, že žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve znění pozdějších předpisů, obrátil na PK MPSV ČR za účelem posouzení stupně závislosti žalobkyně. Posudková komise vycházela z výsledku sociálního šetření ze dne 13. 2. 2011, z posudkové spisové dokumentace posudkového správního orgánu I. stupně. Posudková komise dospěla k odlišnému závěru než posudkový lékař MSSZ Brno-město dne 27. 4. 2011, pokud se týká počtu úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Posudkový lékař MSSZ Brno-město dne 27. 4. 2011 konstatoval, že žalobkyně potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při péči o vlastní osobu, a to při chůzi po schodech nahoru a dolů, při zajišťování soběstačnosti, při úkonech: obstarávání osobních záležitostí, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), běžný úklid v domácnosti, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady, další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti, tedy potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při šesti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnost. Naproti tomu PK MPSV v posudku ze dne 7. 10. 2011 vycházejí z přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve znění vyhlášky č. 162/2010 Sb. dospěla k závěru, že posuzovaná nezvládne nebo zvládne s pomocí či dohledem dva úkony soběstačnosti, sice zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku a běžný úklid v domácnosti, aniž by však toto rozdílné vymezení rozsahu úkonů, při nichž posuzovaná potřebuje každodenní pomoc při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti blíže zdůvodnila a konkretizovala. Posouzení úkonů bez jakéhokoliv bližšího a přesvědčivého zdůvodnění v přezkoumávaném rozhodnutí žalovaného pokládal soud za vážné pochybení, zejména dále i z toho důvodu, že v předmětné věci byl proveden další doplňující posudek dne 16. 12. 2011 se stejným skutkovým zjištěním, avšak rovněž bez podrobnějšího zdůvodnění v naznačeném směru. Citované vážné pochybení mohlo proto mít ve svém důsledku za následek i nesprávné právní posouzení předmětné věci.

Jelikož v průběhu odvolacího řízení došlo, jak bylo uvedeno výše, ke změně právní úpravy podle čl. IV odst. 1 zákona č. 366/2011 Sb., musí být v řízení o příspěvku na péči zahájeném a pravomocně neskončeném přede dnem účinnosti tohoto zákona, tj. před dnem 1. 1. 2012 provedeno posouzení stupně závislosti nejen za období do 31. 12. 2011, podle zákona o sociálních službách ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, ale i za období od 1. 1. 2012 podle zákona o sociálních službách, ve znění účinném ode dne nabytí

účinnosti tohoto zákona. Zatímco podle zákona o sociálních službách ve znění účinném do 31. 12. 2011 bylo pro účely nároku na příspěvek na péči posuzováno, zda osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti, podle zákona účinného ode dne 1. 1. 2012 se posuzuje, zda osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb. Posudkový lékař již nově hodnotí jen 10 ucelených a věcně souvisejících oblastí každodenního života na místo předchozích 36 úkonů. Došlo tedy k výraznému zjednodušení při stanovení stupně závislosti pro účely přiznání příspěvku na péči.

Na základě této změny právní úpravy si žalovaný vyžádal od PK MPSV ČR posudek ze dne 29. 2. 2012, přičemž posudková komise v závěru uvedla, že ke dni 31. 12. 2011 neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru., přičemž zcela opomenula provést posouzení stupně závislosti dle kritérií stanovených v č. IV odst.1 z.č. 366/2011. Vyslovený posudkový závěr je nesrozumitelný, zejména jestliže je v něm uvedeno, že *„z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není neschopna zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby a nevyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.“* Soud v této souvislosti sděluje, že termín „zvládání základních životních potřeb“ nahradil původní slova v § 7 odst. 2 zákona č. 108/2009 Sb. ve znění platném do 31. 12. 2011 „péči o vlastní osobu a při zajišťování soběstačnosti“, právě až z.č. 366/2011 Sb. Jinými slovy, PK MPSV nediferencovala přesně právní terminologii i příslušná hlediska posouzení stupně závislosti za období do 31.12.2011 podle z.č. 108/2006 Sb. ve znění účinném do tohoto data, a za období ode dne nabytí účinnosti z.č. 366/2011 Sb., tj.ode dne 1. 1. 2012.

Ke stejnému pochybení došlo i v dalším doplňujícím posudku PK MPSV ČR ze dne 20. 4. 2012.

Z průběhu správního řízení tedy vyplývá, že poté, co došlo ke změně kritérií pro zařazení osoby s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem do jednotlivých stupňů závislosti, na základě čehož vznikla PK MPSV povinnost posoudit stupeň závislosti i podle takto nově stanovených pravidel posuzování, není z posudků PK MPSV ze dne 29. 2. 2012 a dne 20. 4. 2012 zřejmé, jakým způsobem bylo zvládání základních životních potřeb posuzováno a na základě čeho k uvedenému závěru PK dospěla. Posudek PK MPSV ze dne 20. 4. 2012 obsahuje pouze velmi obecné shrnutí, že *„dle § 8 zákona č. 366/2011 Sb. z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládne dvě základní životní potřeby, tudíž není závislá na pomoci jiné fyzické osoby“*, přičemž neobsahuje žádné zdůvodnění vztahující se k jednotlivým základním životním potřebám. Uvedené rozpory jsou tak zásadního charakteru, že přezkoumávané rozhodnutí trpí vadou chybného posouzení právní otázky, neboť zjištění zdravotního stavu a jeho funkční důsledky i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci i vzhledem k citované změně právní úpravy ode dne 1. 1. 2012 bylo provedeno v rozsahu nedostatečném pro učiněný právní závěr.

Soud má za to, že vzhledem k vnitřním rozporům posudků PK MPSV ze dne 7. 10. 2011, 16. 12. 2011 s posudky ze dne 29. 2. 2012 a 20. 4. 2012, bez bližší konkretizace a přesvědčivého zdůvodnění, nebyly doposud dány podmínky pro učinění posudkového závěru pouze z doložené zdravotní dokumentace, naopak pokládal za žádoucí a nezbytné

provedení i návštěvy žalobkyně v místě jejího bydliště členy posudkové komise ,aby tak byly odstraněny a najisto postaveny i přesvědčivě zdůvodněny odlišnosti posouzení jednotlivých aktivit.

Napadené rozhodnutí tak bylo zrušeno pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Soud současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, dle kterého bude postupováno v souladu s ust. § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb., tzn. schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti bude zhodnocena v přirozeném sociálním prostředí žalobkyně a posléze zjištěný skutkový stav bude přesvědčivým způsobem zdůvodněn (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobkyně ve věci samé byla úspěšná, náhrada nákladů řízení však nebyla ve spise uvedena, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto výrok o náhradě nákladů řízení opírá o § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. ledna 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová